

flet; men jeg troer dog ikke, at denne Udtalelse kan siges at tyde hen paa, at jeg vilde kaste en Skygge paa den hele Præstestand, og, skulde det endog kunne gaae saavidt, at der kunde naeres Frygt for, at jeg skulde oppvække større Forbittrelse hos Lybberne mod en enkelt Stand i Landet, da maa jeg meget beklage, om jeg mod min Villie skulde have givet Anledning til en yderligere Indblanding fra deres Side end den, vi allerede kjende. Dersom jeg virkelig i mit Foredrag igaar har givet Anledning til en anden Anke fra den samme ærede Rigsdagsmands Side, saa maa jeg atter derved slyde mig ind under min Mangel paa Gyne til at fremsætte mine Tanker. Han bebrejdede mig nemlig, at jeg omtrent skulde have sagt, at de unge Studerende ikke vælge et Embedsstudium af indre Kald dertil; det er langt fra min Tanke, ligesom jeg ogsaa er temmelig overbevist om, at jeg ikke har udtalt en saadan Anskuelse; jeg veed med Bestemthed, at jeg har sagt, at en stor Deel af de Studerende, og jeg troer, maaskee endogsaa at kunne sige den største Deel af dem, naar de skulle vælge et Embedsstudium, have spurgt sig selv, hvilket der snarest kan føre dem i Embede; men det er Noget, som jeg ligesaavel som enhver anden Mand veed, at der er overordentlig Mange, som vælge denne eller hiin Carriere, og navnlig den geistlige, fordi de virkelig have indre og ydre Kald dertil. Dersom vi blot ganske kort vilde henvende Opmærksomheden paa den Fluctuation, der har været imellem Overflødigheden i en Periode af juridiske Candidater, og i en anden Periode af theologiske Candidater, saa vil man see, at min Paaastand er fuldkommen rigtig. Nu for Diebliffet ere Udfigterne for de theologiske Candidater som bekjendt overmaade flette med Hensyn til Befordring, og Følgen deraf er, at de Fleste af de unge Studerende vælge det juridiske Studium; men for en 20 à 30 Aar tilbage, i Aarene mellem 1820—30, da var Forholdet accurat omvendt, da var Situationen saaledes, at flere Præstekald stode ledige, fordi Ingen vilde søge dem, Præstekald, som vel efter den Tids Fordringer vare smaa, men som dog ikke vare mindre end at de nu søges af Candidater med 14—15—16 Aars Anciennitet. Den-

gang vare Forholdene saa gunstige for Theologerne, at næsten Alle studerede Theologie, og der blev saaledes flere theologiske Candidater, end der behøvedes; dette er Grunden til den Overflødighed af dem, som der nu er, og dengang var nemlig Forholdet saaledes, at de juridiske Candidater ingen Begne kunne komme, og det ansaaes dengang, i selvsamme Periode, for et stort Held, om en saadan ung Mand kunde komme ind i det daværende Cancelli og gaae der en 4 à 6 Aar uden en eneste Skillinges Gage; der var altsaa Ingen, der vilde studere Jura, fordi Udfigterne vare saa flette, og Følgen deraf blev, at der samtidigt med den Overflødighed, der blev af Theologer, næsten blev Mangel paa Jurister, Noget, hvorom Enhver, der har fulgt Befordringerne i de senere Aar, kan overbevise sig. Jeg troer, at der deri virkelig ligger et Vidnesbyrd om, at Embedsstudiet meget ofte vælges af Hensyn til at komme i Embede og ikke altid af den ønskeligste Grund, nemlig, at den Studerende føler saavel et indre som et ydre Kald til den Virkefreds, som han vælger.

J. A. Hansen: Vi have nu hørt, at det er den ærede Forslagsstillers Mening, at der i Titlen istedetfor „Communerne“ skal staae „Menighederne“, og dermed anseer jeg det Spørgsmaal for afgjort, idet jeg kun skal tilføje, at ogsaa jeg maa ansee det for det ene Rigtige, at det bliver Menighederne og ikke Communerne, af hvilke denne Ret skal udøves; men ved Siden deraf maa det dog erindres, at de Communebeboere, der ikke ere Medlemmer af Folkekirken, derved komme i en mindre heldig Stilling ligeoverfor de andre Beboere i Kommunen, idet Præsten efter Lovgivningen har en saa virksom Andeel i Communens Bestyrelse. Men denne Mislighed maa og bør afhjælpes derved, at Præsten fritages for at deeltage i Communens Bestyrelse, medmindre han dertil vælges af Communens Beboere. Den Stilling, som Præsten nu indtager, ifølge hvilken han staaer i Spidsen for Skoler og Fattigvæsenet paa Landet, maa ophøre, naar dette Lovforslag bliver til Lov, og at det skeer, maa vistnok erkjendes for at være heldigt, saaledes at han kun da varetager disse Forretning-